

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע



זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:04
מוצאי י"ט.....7:28
שיעורים כסדרן (א דסוכות)
ג'.....יחזקאל מ"ד-מ"ה
בבלי.....תמיד כ"ז
ירושלמי.....שבת מ"א
תוספתא.....שבועות פרק א'
רמב"ם.....גזילה ואבידה א'

שעה 9, גליון 3 (417)

יום טוב סוכות, שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די הייליגע סוכה

די מצוה פון סוכה איז גאר א ספעציעלע מצוה, מער פון אנדערע מצוות. א איד גייט אריין אין די סוכה מיט זיין גאנצען גוף, מיט אלע קליידער און מיט די שיף, מ'עסט און מ'טרינקט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, און די אלע זאכן זענען א חלק פון די מצוה פון סוכה, די אלע זאכן האבן די קדושה פון די הייליגע סוכה.
ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער ארוימגענומען מיט'ן אייבערשטן פון אלע זייטן, דערפאר דארף מען זיין זייער פרייליך ווען מען איז זוכה צו זיין אין די סוכה. יעדעס מאל מ'גייט אריין אין די הייליגע סוכה, מ'עסט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, האט מען <<<<<<

א מעשה אויף די פרשה

ילקחתם לכם ביום הראשון

דער הייליגער רבי רבי ברוך'ל פון מעזיביזש זי"ע האט אמאל דערציילט אן אינטערעסאנטע מעשה פון שלמה המלך. איינמאל אין חודש תשרי האט שלמה המלך געטראפן דעם סמ"ך מ"ם און געזען אז ער איז זייער טרויעריג און צעבראכן, ווען שלמה המלך האט אים געפרעגט פארנוואס ער איז אזוי טרויעריג האט ער סמ"ך מ"ם געענטפערט, "ווי אזוי זאל איך נישט זיין טרויעריג? ווען עס קומט חודש אלול, טוט דאך יעדער תשובה; דערנאך קומט ראש השנה און מ'בלאזט שופר, ווער איך דאך אינגאנצן צעמלישט (ראש השנה ט"ו); דאן קומט יום כיפור, יעדער ווערט ווי מלאכים, און איך האב נישט קיין רשות מקטרג צו זיין אויף אידן (ויקא כ.); און נאך יום כיפור ווערן אלע אידן פארנומען מיט מצוות צוצוגרייטן דעם יום טוב, צו בויען סוכות, און צו קויפן ד' מינים; און ווען עס קומט שוין דער יום טוב סוכות, נעמען די אידן דעם לולב און אתרוג און זיי צושטעכן מיר ממש דערמיט (מקלות ט"ב); זאל איך נישט זיין טרויעריג אין די טעג, אז מ'פייניגט מיר אזוי אויס?..."

א יאר שפעטער אין די זעלבע צייט, טרעפט ווידער שלמה המלך דעם סמ"ך מ"ם, אבער צו זיין וואונדער איז ער דאס מאל געווען זייער פרייליך, "וואס האט פאסירט דאס יאר אז דו ביסט אזוי פרייליך, פארזאגט דאך נישט אויסגעהאלטן אז מ'רודפיט דיר אזוי שטארק?" - פרעגט אים שלמה המלך. דער סמ"ך מ"ם האט אים דערציילט אז דאס יאר איז עפעס אנדערש, "דאס יאר האב איך זיך אן עצה געגעבן, ס'איז געווען א גרויסע שיף פול מיט אתרוגים וואס האט געדארפט געפירט ווערן צו א געוויסע לאנד וואו ס'וואוינען אסאך אידן, בין איך געגאנגען און געמאכט א לאך אינעם שיף, דער גאנצער שיף האט איינגעזינגען מיט אלע אתרוגים, און אזוי וועלן די אידן נישט באקומען קיין אתרוגים, און מיר נישט קענען מער פייניגן אזוי שטארק..."

אינמיטן יום טוב סוכות טרעפט זיך שלמה המלך ווידער אן מיטן סמ"ך מ"ם, און ער איז שוין ווייטער זייער טרויעריג, "וואס איז יעצט? פארנוואס ביסטו שוין ווייטער נישט פרייליך? האסט דאך שוין איינגעזינגען דעם גאנצן שיף מיט אתרוגים?", דער סמ"ך מ"ם האט אים אבער ערקלערט וואס עס האט פאסירט, "אויף עפעס א וועג איז אנגעקומען בלויז איין אתרוג צו יענעם לאנד, און אלע אידן פון גרויס ביז קליין, הונדערטער און טויזנטער אידן, האבן זיך געשטעלט ווארטן אין די רייע פאר לאנגע שעות צו קענען שאקלען לולב; און דאס האט מיר נאך אסאך מער געשטאכן, זעענדיג ווי אידן האבן אזוי ליב צו טון מצוות, אז זיי זענען גרייט צו שטיין פאר לאנגע שעות און ווארטן ביז ווען עס קומט זייער רייע צו קענען שאקלען לולב..."

(קונטרס יום טוב סוכות)

א גוט ווארט

קיינער; אז מען איז נישט מחנך די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג קען מען זיי חס ושלום פארלירן. ווי יונגער מען איז מחנך די קינדער זיי זאלן זיך אויפפירן איידל וועט מען האבן נחת פון זיי, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן סח): "צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוירי", מען דארף אויסלערנען דאס קינד דרך ארץ ווען ער איז נאך יונג.
פון היינט ביז נאך סוכות זענען די קינדער אן קיין חדר; דארף די עלטערן אכטונג געבן אויף זיי, די קינדער זאלן דאווענען און לערנען יעדן טאג, אזוי אויך דארף מען אכטונג געבן אויף די קינדער וואו זיי זענען און מיט וועם זיי דרייען זיך. יעצט קומט יום טוב ווען מען זיצט במשך גאנצע שעות אין שול, דארף מען אכטונג געבן אויף די קינדער מיט וועם זיי דרייען זיך אינדריסן; מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס פאסירט מיטן קינד בשעת ער דרייט זיך אינדריסן, עס איז דא קראנקע מענטשן וואס לאקערן אויף קינדער רחמנא לצלן.
חכמינו זכרונם לברכה פארציילן (תנא דבי אליהו, פרק טו): "מעשה באדם אחד שהיה עומד הוא ובנו בבית הפנסות; וכל העם היו עונים אמן והללוהו אחר העובר לפני התיבה, ובנו עונה דברים של תפלות, ולא אמר לו אביו שום דבר". עס איז געווען אמאל יום טוב סוכות אין שול, אלע מתפללים האבן שוין געדאוונט הלל, און עס איז געווען א איד וואס זיין זון האט נישט געדאוונט און נישט געזאגט הלל, גאר ער האט גערעדט ניבול פה וכי' אין שול הויך פאר אלעמען. "ואמר לו הבריות שימחה בבנו, והשיב ואמר להם: 'מה אעשה לו? תינוק הוא! ישחקו!' מענטשן זענען געגאנגען רעדן צו דעם איד ער זאל אכטונג געבן אויף זיין זון, מען האט אים געזאגט: "געב אכטונג אויף דיין זון, ער דאווענט נישט און ער רעדט שמוציג וכי'", דער איד האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט, ער האט געזאגט: "ס'איז גארנישט, ער איז נאך א קינד", "שוב למחר עשה פו, כל אותו קמי החג ענה בנו דברים של תפלות ולא אמר לו אביו שום דבר". אזוי איז געווען א גאנץ יום טוב סוכות, טאג נאך טאג, מען האט אים געבעטן ער זאל אכטונג געבן אויף זיינע קינדער, אבער ער האט אלץ געזאגט: "ס'איז גארנישט, ער איז נאך א קינד", "לא יצתה אותה שנה לא שנייה ולא שלישית עד שמתו אשתו ובניו וכן בנו ויצאו לו חמש עשרה נפשות בתוך ביתו, ולא נשתיר לו אלא שני בנים: אחד חגר וסומא ואחד שוטה ורשע". פירט אויס אליהו הנביא: עס איז נישט אריבער אפאר יאר ביז זיין גאנצע משפחה איז אים אויסגעשטארבן און עס איז גאר געבליבן צוויי קינדער - איינער א בלינדער און א הינקעדיגער, און א קינד א שוטה א רשע; זעט מען פון דעם אז מען דארף מחנך זיין קינדער אפילו ווען זיי זענען נאך גאר קליין.

(עצתו אמונה האזינו תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

מיין בחור קומט אהיים פון ישיבה, ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה?



אזוי געבט מען זיך אן עצה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס קומט בין הזמנים, אונזער בחור קומט אהיים פון ישיבה פון אויסלאנד, ער איז א שווערער בחור וואס איז שווער זיך אויסצוקומען מיט אים, און יעדע בין הזמנים ווען ער קומט אהיים לייזן מיר אסאך פון אים. אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א אונז געבן הדרכה ווי אזוי אים אויפצונעמען און ווי אזוי זיך אויפצוגיין מיט אים?

א גרויסן ישר כח

תשובה:

העזרת ה' ותפרך

יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת תש"פ לפקט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נעם די עצה פון רבי'ן, די עצה פון אַזמרה; זוף אויף אין אים גוטע זאכן, גוטע נקודות, דו צוזאמען מיט דיין ווייב זאלן זיכן אין אים גוטע זאכן און מאכן דערפון אן עסק, איר זאלט באַמַת זיין איבערצייגט אין די גוטס וואס ער האט, וועט איר נישט לייזן פון אים און ער וועט נישט לייזן פון אייך, אבער כל זמן איר וועט קוקן אויף זיינע שווערע נאטורן, ער וועט שפירן אז טאטע קוקן אויף זיינע שווערע פון אים, וועט איר לייזן פון אים און ער וועט לייזן פון אייך; איר דאַרַפֿט רחמנות האָבן אויף אים וועט ער זיך קענען טוישן צום גוטן.

(דאס איז פֿשט פאָרוואס מען זעט קינדער וואס זענען זייער וואויל אין שטוב און אין חדר זענען זיי נישט גוט, אָדער פאַרקערט - אין חדר זענען זיי גוט אָבער אין שטוב לייזט מען פון זיי, ווי קען זיין אז דער זעלבער קינד זאל זיין פאַרקערט? דאס איז ווייל אין שטוב האלט מען פון אים, וועט ער זיך צושטעלן און זוכן ווי ער קען זיין בעסער, בשעת וואס אין חדר קוקט דער מלמד אויף אים שלעכט וועט דער קינד זיך נישט צושטעלן, און אזוי אויף פאַרקערט.)

פון ווען ער קומט אהיים זאלט איר אים אויפהייבן און אים געבן כבוד, וועט ער פרויבירן צו זיין נאך בעסער. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ט): "כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר", ווער עס האט ווייניג שכל דאַרַף מען אים געבן מער כבוד, "כי כל מה ששכלו יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד", ווייל ווי ווייניגער שכל מען האט, אלץ מער דאַרַף מען כבוד; זאלט איר אים שטענדיג הייבן, וועט ער וועלן זיין נאך מער, ער וועט זיך פירן צו אייך מיט רך אַרץ.

איך זאג דיר נאכאמאל, מיט דעם וועג פון "אַזמרה" וועסטו מצליח זיין; עס אַרבעט וואונדערליך, עס איז אן עצה סיי פאר עלטערן מיט קינדער און סיי פאר מחנכים צו מצליח זיין מיט תלמידים, אזוי ווי דער רבי פירט אויס (ליקוטי מוה"ר). חלק א', סימן רפב) אז דאס איז פֿשט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שפת אמת): "באמת אָרוֹר חֲבֹן רֹאֵה הִיכֵן תִּינוּקוֹת קוֹרְאִין", ווער עס איז א חזן ער קען מאכן ניגונים; דער וואס קען ארויסנעמען דאס גוטס פון יעדן תלמיד דער קען מאכן די קינדער זאָלן לערנען און דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האָבן העלחה אין אלע ענינים א גמר חתימה טובה. (עצתו אמונה האזינו תש"פ)

נאך א מצוה, ווי איז נאך דא א געשמאקערע זאך פון דעם?

ווען א איד ווייסט אז ווען ער זיצט אין די סוכה, זיצט דער אייבערשטער דארט מיט אים, וועט ער זיכער אויסנוצן די צייט זיך דורך צו רעדן מיט'ן אייבערשטן. דער פסוק זאגט (שפי"ב, ב) "לך עמי בא בחדריו וסגר דלתך בעדו, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער איינגעשפארט און א צימער מיט'ן אייבערשטן אליין, יעדעס ווארט וואס ער רעדט צום אייבערשטן אין די סוכה ווערט אויסגעהערט און אנגענומען, און מ'קען דארט פוילן ביים אייבערשטן אלע גוטע זאכן וואס מען ברודך.

אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד') אז מ'קען דאווענען אינעווייניג אין די סוכה אָדער אינדריסן פון די סוכה, ווי אזוי מען וויל, די פוסקים זאגן דארט (פגו אברהם, סעיף קט"ו ד') אז אויב דער מענטש קען דאווענען רואיג אין די סוכה זאל ער דאווענען דארט, אויב אָבער איז דא א שול אין שטאט זאל ער גיין דאווענען אין שול. דאס איז אביסל שווער צו פארשטיין, וועלכע שטאט האט דען נישט קיין שול? און פארוואס זאל מען ענדערשט דאווענען אין די סוכה אויב איז דארט דא רואיגקייט? נאר דער תירוץ איז אז ביידע זענען אמת, די געהעריגע תפלות, שחרית מנחה און מעריב, דאַרַף מען זיכער גיין אין שול דאווענען מיט מנין, ווען עס קומט אָבער צו די אייגענע תפלות, דאס וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז יעדער איז זאל רעדן דער בעטן דעם אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דאס איז נאך זייער גוט צו טון אין די סוכה. ווי איז נאך דא א גרעסערע רואיגקייט פון דעם אז א איד ווייסט און שפירט אז ער זיצט מיט'ן אייבערשטן אליין אין א שטוב, דאס עפנט דאך אויף דאס הארץ, דאס ברענגט דאך א רואיגקייט אויף די געוויסן, און דערפאר איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן זיכנדיג אין די סוכה.

ספעציעל איז די סוכה א גוטע פלאץ פאר א בחור צו בעטן ביים אייבערשטן א שידוך. חז"ל זאגן (תרכ"ו ב') אויפ'ן פסוק (ויקרא כ"ג, מ"א) "בסוכות תשבּוּ בשעת למים", תשבּוּ קען תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו; אז מ'זאל זיצן אין די סוכה מיט די ווייב. דערפאר, ווען א בחור זעצט זיך אריין אין די סוכה קען ער האבן א גוטע טענה צום אייבערשטן, "דבוננו של עולם, דו האסט געזאגט אז מ'זאל זיצן אין די סוכה מיט די ווייב, איך בין דא אין די סוכה, איך האב געטון מיין חלק, יעצט דאַרַפֿסטו מיר צושטעלן א ווייב, אז איך זאל קענען מקיים זיין די מצוה בשלימות.

נאך מער זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מ"ח) אז די מצוה פון סוכה איז מסוגל פאר קינדער, קומט אויס אז פאר א בחור דאַרַף דער אייבערשטער העלפן אז ער זאל שוין חתונה האבן און אויפשטעלן א אידישע שטוב און קענען האבן קינדער. דערפאר איז אין די סוכה די בעסטע פלאץ פאר א בחור אויסצובעטן א שידוך.

לאמיר אויסנוצן די צייט ווען מיר זיצן אין די הייליגע סוכה, און דארט איבערלאזן אונזער גאנצער פעקל צרות און פראבלעמען. מענטשן לייזן זיך אסאך שוועריקייטן און יסורים, יעדער האט זיך זיין אייגנארטיגע פעקל צרות וואס ער שלעפט מיט זיך און קען נישט פטור זיין דערפון, און די איינציגסטע עצה ווי אזוי זיך ארויסצודרייען פון אלע צרות איז נאר דורכ'ן עס אויסרעדן צום אייבערשטן. שטיילערהייט, ווען קיינער הערט נישט, זאל ער זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ווי שטארק ער מוטשעט זיך אין לעבן און ער קען זיך נישט קיין עצה געבן. אזוי ווי ער וואלט ווען געטראפן אן אמת'ער נאנטער חבר און זיך אויסגעוויינט פאר אים און אים דערציילט אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ער וואלט אים דערציילט אלע איבערגייט'ע זאכן וואס ער גייט דורך. די זעלבע, פיל מער, דאַרַף מען טון צום אייבערשטן, ווייל פאר מענטשן שעמט מען זיך נאך צו דערציילן ממש אלע דעטאלן, נישט אלעס קען מען זיך ערלויבן אויסצוזאגן פאר א מענטש, אפילו ווען יענער איז נאר א נאנטער חבר. פאר'ן אייבערשטן קען מען אָבער נא אלעס דערציילן, דער אייבערשטער שטייט און ווארט צו הערן יעדעס ווארט וואס דער מענטש רעדט זיך אויס צו אים, און דער אייבערשטער העלפט יעדן מענטש וואס קומט צו אים און בעט אים זיין הילף. און דאס קען יעדער איד טון, סיי ווען און סיי וואו ער געפונט זיך נאר, ווען מ'זיצט אָבער אין די הייליגע סוכה איז מען נאך מער נענטער צום אייבערשטן, און ווען א איד נוצט אויס די געלעגנהייט און רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ צום אייבערשטן אין די סוכה, זאן קען ער זוכה זיין אז ווען ער וועט זיך געזעגענען פון די הייליגע סוכה נאך יום טוב, זאל ער אין די זעלבע צייט זיך אויף געזעגענען פון אלע זיינע צרות און פראבלעמען, ער זאל שוין האבן נאר א גליקליך און פרייליך לעבן פון יעצט און ווייטער.

שפירן א טעם אין די סוכה

דער עיקר דאַרַף מען אסאך רעדן צום אייבערשטן, דאס איז די בעסטע הענה צום הייליגן יום טוב, און דאס איז א זאך וואס יעדער מענטש קען טון. רבי נחמן סולטשינגער ז"ע איז געווען א תלמיד פון רבי נתן ז"ע, ער פלעגט אסאך באדינען רבי נתן, און איינמאל ערב ספודות האט ער געבויעט די סוכה פאר רבי נתן, און בינאכט ווען ער איז געזעסן אין די סוכה מיט רבי נתן האט ער זיך אנגערופן, "ווען מען מוטשעט זיך אפ א גאנצן טאג צו בויען די סוכה, זאן שפירט מען גאר אן אַנדערן טעם אין די סוכה...", האט אים רבי נתן אויף דעם געזאגט, "דאס האסטו נאכנישט פרויבירט, צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן, באשעפער, איך וויל שפירן א טעם אין די סוכה", וואסערע טעם מ'שפירט נאכדעם אין די סוכה..."

ווען עס קומט פאר א יום טוב, פאר א ספעציעלע מצוה, אָדער פאר סיי וועלכע ספעציעלע צייט, א איד וויל זיך צוגרייטן צום יום טוב, ער וויל זיך גרייטן צו די מצוה, און ער ווייסט נישט וואס און ווי אזוי דאס צו טון, דאַרַף מען וויסן אז דער עיקר איז צו רעדן צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן אז מ'זאל שפירן א טעם אין דעם יום טוב און אין די מצוה, בעטן דעם אייבערשטן אז דער יום טוב זאל אריבערגיין מיט א געשמאק און פרייליכקייט, מ'זאל טון אלעס וואס מ'דאַרַף צו טון ווי עס דאַרַף צו זיין, מ'זאל ארויסבאקומען פון דעם יום טוב דאס בעסטע און די שטענדיגע.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס איז זוכה צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אזוי ווי מ'דעט זיך דורך מיט א נאנטער חבר. יעדעס ווארט וואס מ'רעדט צום אייבערשטן מאכט א געוואלדיגע רעש אין הימל, און דאס עפנט אויף אלע טירן און טויערן פאר'ן מענטש.

על נטילת לולב

אין יאר תק"ע, פאר דעם יום טוב סוכות, איז געווען זייער שווער צו באקומען אַתרוגים אין די געגנט וואו דער הייליגער רבי האט געוואוינט, עס האט אויסגעזען אז עס וועט שוין בכלל נישט זיין קיין אַתרוגים אויף סוכות, עס איז נישט געווען צו באקומען קיין אַתרוגים אינעם גאנצן לאנד. ביז ממש ערב סוכות האט דער אייבערשטער געהאלפן אז עס זענען אַנגעקומען בדרך נס געצייגלטע אַתרוגים צו עטליכע שטעט, און מען האט געצאלט פאר דעם גאר אסאך געלט. אויף צו די שטאט ברוסל און אַנגעקומען אן אַתרוג, גאר א שיינעם אַתרוג, צום הייליגן רבי'ן, דער רבי איז געווארן זייער פרייליך פון דעם אַתרוג, ער האט געהייסן אז מען זאל ברענגען מוויק און שפילן, פאר גרויס פרייד אז ער האט זוכה געווען צו באקומען אן אַתרוג. דריי טעג האט דער רבי געהאט גאר גרויס חיות פון דעם אַתרוג, אזוי ווייט אז ער האט גארנישט געשפירט די שווערע קרענק וואס ער האט דעמאלט געהאט, פון די גרויסע שמחה וואס ער האט געהאט פונעם אַתרוג.

אויף גאט סוכות האט דער רבי געערעדט אסאך פונעם אַתרוג, ער האט געזאגט אז מען ווייסט גארנישט די גרויסקייט פון די הייליגע מצוה פון אַתרוג, אבער אזויפיל קען מען זען אז אידן לאזן זיך קאסטן גרויסע געלטער צו קויפן אן אַתרוג, מער וויפיל מען זאלט פאר אנדערע מצוות. און די אידן זענען דאך קלוג, עס איז שווער זיי צו פארנאָרן, און דערפאר אויב זעט מען אז זיי צאלן אזויפיל געלט פאר די מצוה, איז א סימן אז דאס איז גאר א טייערע מצוה וואס מען קען גארנישט אפשאצן (שח"ח תר"ו, סימן קכ"ה).

א איד קען טראכטן צו זיך, "וואס איז שוין אינטערעסאנט מיין אַתרוג בענטשן? ווער דארף עס? וואס איז עס שוין ווערד?" דער אמת איז אבער אז מיר קענען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס שאקלט לולב, זאל ער זיין דער פשוטסטער איד, זאל ער האבן געטון און זיך אויפגעפירט סיי וואס און ווי אזוי, ווען ער נעמט אבער אין די הענט די 'מנינים', ער מאכט א ברכה און ער שאקלט, דאן שאקלט ער מיט דעם אלע וועלטן.

דער רבי זאגט (תו מוה"ר, סימן תק"ד) "ווען א איד מאכט אזוי מיט די האנט, ווערט אזוי אין אלע וועלטן, און ווען א איד מאכט אזוי מיט די האנט, ווערט אזוי אין אלע וועלטן", סיי ווי אזוי א איד זאל גאר אויסזען, ווען ער איז מקיים די מצוה פון שאקלען לולב, פשוט אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, טוט ער אויף מיט דעם גאר גרויסע זאכן.

דער הייליגער רבי האט אמאל גערעדט איבער מצוה און ער האט געזאגט: "אז מען האלט די מצוה אין די האנט, האלט מען דעם אייבערשטן אין די האנט", און די זעלבע איז ביי אלע מצוות, ווען מען האלט די לולב און אַתרוג אין די האנט, האלט מען דעם אייבערשטן אין די האנט, און דאן איז די ריכטיגע עת רצון ווען מען קען זיך אויסגעטון ביים אייבערשטן וואס מען וויל האבן.

דער אַתרוג איז מרמז אויפ'ן הארץ (והקרא רבה, פרשה ל, סימן י"ד), קען מען דאן זאגן פאר'ן אייבערשטן: "באשפעער, דא האלט איך מיין הארץ אין מיין האנט, איך געב עס איבער אינגאנצן פאר דיר, רייניג מיר אויס מיין הארץ און העלף מיר אז פון היינט און ווייטער זאל מיין הארץ גאר טראכטן פון דיר, מיין הארץ זאל גאר לעבן מיט דיר."

דער רבי זאגט (ספר המדות, רפואת חלק ב, סימן ד) אז צו קוקן אויפ'ן אַתרוג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג. דערפאר פירט מען זיך צו קוקן אסאך אויפ'ן אַתרוג, וואס דאס היילט אויס די אויגן סיי בושמיות, אויב אינעם טוט וויי די אויגן זאל ער קוקן אויפ'ן אַתרוג און עס וועט זיך אויסהיילן; און סיי ברוחניות, ווען א מענטש זעט אז ער קען זיך נישט היטן די אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפ'ן אַתרוג, און ער וועט האבן א רפואה. מיט די אַתרוג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מ'זאל שוין האבן א גאנצע רפואה אויף די אויגן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קכ"ח) אויף דעם וואס תו"ל דערצייילן (והקרא ס"ט) אז ווען מ'האט געכאפט און געהרג'ט דעם יצר הרע פון עבודה זרה, האט מען דעמאלט אויף געכאפט <<<<<<

שאלות ותשובות ברוסלוב וואס טו איך אז איך וויל נישט פארפאסן מיינע בחור'ישע יארן?



שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אן ערליכער חסידישער בחור אין די יארן פון שידוכים, מיינע עלטערן ווילן מיר שוין זען א חתן, איך שפיר אבער אז איך בין נאכנישט גרייט דערפאר. איך מיינ אז די בחור'ישע יארן איז א מתנה פון באשעפער צו קענען שטייגן און הנאה האבן, דאס חתונה האבן ברענגט מיט זיך אסאך נייע התחייבות'ער, און ס'איז אסאך שווערער צו שטייגן נאך די חתונה, און איך וויל נאך הנאה האבן פון מיינע בחור'ישע יארן.

אָפּשער קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר קלאר מאכן וואס איז דער ריכטיגער וועג?

יִישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' לסדר כי תבוא לאומאן, ט"ו אלול, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד הבחור ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אז א בחור זאל חתונה האבן ווי פריער. ווען א בחור איז געקומען צום רבי'ן האט דער רבי אים געזאגט: "קום צוריק מיט א טלית"; אזוי ווי מיר געפונען ביי די הייליגע חכמים זכרונם לברכה (קידושין כט:) ווי רב חסדא האט אויסגערימט פאר רב הונא דאס גרויסקייט פון רב המנונא, אז ער איז א גרויסע מענטש, האט רב הונא געבעטן פון רב חסדא: "איך וויל אים זען; ווען ער קומט צו דיר זאלסטו אים אהער שיקן". "כי אתא, תזייה דלא פריס סודרא", ווען רב המנונא איז געקומען האט רב הונא געזען אז ער האט נישט קיין טלית, האט ער אים געפרעגט: "מאי טעמא לא פריסת סודרא?" פארנואס גייסטו נישט מיט קיין טלית, האט אים רב המנונא געענטפערט: "ווייל איך האב נאך נישט חתונה געהאט", "אנהרדנהו לאפיה מיניה", האט רב הונא אנוועק געדרייט זיין פנים פון אים און אים געזאגט: "חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת", דעמאלט זאלסטו נישט קומען צו מיר, ווייל איך וויל נישט זען דיין פנים ביז דו האסט חתונה.

זעצט איז דיר גוט? יעצט קען מען שטייגן? חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונד פארקערט, זיי זאגן (בבמות כב:): "כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה", ווילאנג מען האט נישט חתונה איז נישט פרייליך, מען האט נישט קיין ברכה און מען האט נישט קיין גוטס; נאכמער זאגן חכמינו הקדושים אויף א צווייטע פלאץ (בראשית רבה, פרשה יו, סימן ב): "כל שאין לו אשה שרוי בלא טובה, בלא עזר, בלא שמחה, בלא ברכה, בלא פפרה, אף בלא שלום, אף בלא חיים, ואינו אדם שלם", פאר מען האט חתונה האט מען נישט קיין גוטס, מען האט נישט קיין העלפער, מען האט נישט קיין שמחה, מען האט נישט קיין ברכה, מען האט נישט קיין פפרה, עס פעלט שלום, מען האט נישט קיין לעבן און מען איז נישט א גאנצער מענטש.

ווארף אנוועק דינע חכמות און נעם אן די ווערטער פון די תורה בתמימות ופשיטות. רבי נתן האט געהאט אן אייניקל רבי מיכל'ע, ער איז געווען זייער א גרויסער צדיק און געדינט דעם אייבערשטן מיט תמימות, יעדעס ווארט וואס ער האט געהערט פון זיין זיידע רבי נתן האט ער גענומען בתמימות. דער רבי מיכל'ע פלעגט זאגן פאר בחורים וואס האבן זיך געהאלטן פאר חכמים ווי דיר: "דו ביסט נישט קיין גוטער", ווען מען האט אים געפרעגט: "פארנואס בין איך נישט גוט?" האט ער געענטפערט: "עס שטייט אין די תורה (בראשית ב, יח): 'לא טוב היות האדם לבדו', דער אייבערשטער זאגט עס אזוי נישט צו זיין אליינס אן א ווייב"; דאס ווייסטו אז פארקערט פון גוט איז רע - שלעכט, וואס דאס קומט רחמנא לזילן פון די עבודה פון פגם הברית רחמנא לישזבן, אזוי ווי עס שטייט ביי ער זאגן (בראשית לח, ט): "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'".

זיי נישט קיין אויבער חכם און האלט זיך נישט קלוגער פון די תורה; זאג זיינע עלטערן זיי זאלן נישט אפזאגן קיין שום שידוך און זאלסט ווי שנעלער חתונה האבן, ווייל עס איז נישט ווערד צו זיין אויף דער וועלט אן א ווייב, ווייל מען קען אראפ פאלן אין ביטערע עבירות. רבי נתן זאגט (ליקוטי תולדות יום הכיפורים, הלכה א, אות א): "מי שאינו נשוי - הוא פגום בכרית"; פארקערט ווי דו שרייבסט אז מען קען הנאה האבן ווי לאנג מען האט נישט חתונה.

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אונד, מיר זאלן שוין ארויסגיין פון דעם ביטערן גלות, דער גלות וואס כאפט זיך אריין צווישן אידישע קינדער צו טראכטן ווי די אומות העולם וואס דרינגען אריין אין אונד זייערע דעות אז מען זאל חתונה האבן ווי שפעטער און נישט ברענגען קיין קינדער, גאר מיר זאלן זיך פירן ווי די תורה זאגט - חתונה האבן ווי יונגער און ברענגען קינדער וואס וועלן דינען דעם אייבערשטן.

א כתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יא.אר.

(עצתו אמונה כי תבא תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים
קען מען זען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 845-200-7132



ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
27 Skillman St.

זמני תפלה לחג הסוכות

סוכות

שחרית יום א' וב' בשעה..... 10:00
מנחה יום א' וב' בשעה..... 7:00

חול המועד סוכות

שחרית בכל יום בשעה..... 10:00
מנחה מעריב בשעה..... 7:00

מיטוואך נאכט חול המועד

סעודת הילולת רבינו ז"ל

בשעה..... אחר מעריב

שבת חול המועד

מנחה וקבלת שבת..... 6:15

שחרית..... 9:00

מנחה ושלש סעודות..... 6:15

הושענא רבה

ליינען משנה תורה..... מוצ"ש נאך מעריב

שחרית בשעה..... 9:30

שמיני עצרת

שחרית בשעה..... 10:00

מנחה בשעה..... 6:30

דערנאך זיך געזעגענען פון די סוכה

שמחת תורה

שחרית בשעה..... 9:00

מנחה בשעה..... 6:15

א פרייליכן יום טוב - הגבאים

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
27 Skillman St.

הגנו מודיעים לכל אנשי שלומינו שיתקיים אי"ה

סעודת הילולת רבתי

של רבינו ז"ל

מיטוואך נאכט חוה"מ נאך מעריב

אושפיא דמשה רעיא מהימנא

בהסוכה שעל יד בית מדרשינו

הגבאים

דעם יצור הרע פון די זעבירה פון נאוף, מען האט אים אָבער נישט אינגאנצן גע'הרג'ט, מען האט אים נאר בלינד געמאכט. זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי אז דערפאר זעט מען ביי מענטשן אז זיי ווילן זיין ערליך, זיי קוקן אראפ און האלטן זיך צוריק פון צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט קוקן, אָבער למעשה גנב'ענען זיי ארויס די אויגן און כאפן יא א שטיקל בליק פון די זייט.

ליידער זענען מיר אלע געכאפט אין דעם, אין די היינטיגע צייטן איז די שווערסטע נסיון דאס זיך היטן די אויגן, און ווען א איד היט זיך נישט די אויגן, ער קוקט שמוציגע זאכן רחמנא ליעלן, ברענגט דאס אים נאכדעם צו פילע צרות און פראבלעמען. דער יצור הרע ווייסט אז איינמאל ער איז מכשיל דעם מענטש צו קוקן שמוץ, האט ער שוין גע'הרג'ט דעם מענטש אינגאנצן. מיט דעם וואס דער מענטש הויבט אן קוקן שמוץ, פאלט ער נאכדעם דורך אין נאך הארבע עבירות פון נאוף רחמנא ליעלן, און דאס גייט נאך ווייטער אז דער מ'פונעם מענטש ווערט אינגאנצן פארדרייט, ער הויבט אן צו האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן, זיין גאנצער לעבן ווערט אים דערבייטערט, און ער פארלירט ממש זיין חשק צו לעבן.

די איינציגסטע עצה פאר אזא מענטש איז נאר תפלה, צו שרייען צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין ארויסצוקריכן פון דעם זומפ און אפלאזן די אלע נארשיקייטן. א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו גיין געדן טאג צום אייבערשטן, דאס מיינט צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, מיט די שפראך וואס ער איז אויפגעוואקסן, וואס דאס איז דאס מערסטע נאנט צו זיין הארץ און מיט דעם קען ער די בעסטע ארויסברענגען זיינע אמת'ע געפילן פון הארץ. דאס ווערט אנגערופן "התבודדות", אז א מענטש רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ און דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים דורך, וערן טאג נאכאמאל און נאכאמאל.

ספעציעל ווען מ'האלט דעם אחרוג אין האנט, קען מען דעמאלט נאך מער בעטן דעם אייבערשטן צו האבן ריינע אויגן און א ריינע הארץ, "חול" דריקן זיך אויס אויף די ד' מינים (סיפא ל"ח). אז דאס איז ווי א פילל און די "אויגן" פונעם שטן, דער עיקר וועג ווי אזוי דער שטן כאפט אריין א מענטש איז דאך מיט די אויגן, און די ד' מינים איז מסוגל אויף דעם, אויסצושטעקן די אויגן פונעם שטן, ער זאל מער נישט קענען מכשיל זיין די אויגן פונעם איד.

דער אחרוג דארף מען אָבער האלטן צוזאמען מיט'ן לולב, ווייל פראי צו רייניגן דאס הארץ דארף מען גיין צו א צדיק, דער לולב איז מרמז אויף א צדיק אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים צ"ב, א') "צדיק פקמ'ר יפ'רח", אז א איד וויל זיין ערליך, ער וויל האבן אן ערליך הארץ, דארף ער זיך צושטעלן צום צדיק. דער רבי טייטשט (חי מותרין, סיפא תרי"ה) די משנה (אבות ב, א'), נאל תהי רשע "בפני עצמך", אפילו ווען דו ביזט א רשע, זאלסטו נישט זיין "אליין", זאלסטו גיין צו א צדיק, און דאן וועסטו ווערן אויס רשע. אפילו ווען א מענטש איז א רשע, ער ווייסט אז ער איז ווייט פונעם אייבערשטן, ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין. פון דעסט וועגן זאל ער זיך אָבער דרייען צווישן ערליכע אידן, און סוף כל סוף וועט זיך אין אים אויך עפעס אנקלעבן, און ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

די צום פאר איז ראשי תיבות פון נ'טהר ל'בני ל'עבדך ב'אמת - לולב; אויב מען וויל רייניגן דאס הארץ, דארף מען גיין צום צדיק, וואס ער לערנט אויס דעם מענטש ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן און זיין אן אמת'ער ערליכער איד.

די פּונוות פון די נענועים

מיט די ד' מינים שאקלט מען אויף אלע זעקס זייטן, דער אר"י הקדוש ברענגט (פר' עץ חיים שער הלולב סי'א) גרויסע פּונוות אויף די נענועים, מען קען אָבער זאגן אויף בפשטות די פּונוות פון די נענועים, לעובדא ולמעשה אז מיר זאלן קענען נעמען פון דעם גרויס חיזוק אנצוגיין אין לעבן.

מזרח מעריב - מען שאקלט אויף פארנט און אויף אונטן, דאס ווייט אויף צוויי מיני מצבים אין וואס א מענטש געפינט זיך, אמאל גייט אים אלעס גוט, ער פילט א געשמאק אין לעבן, א טעם אין דינען דעם אייבערשטן. און אמאל גייט אלעס פארקערט, מען האט נישט קיין געפיל אין קיין שום זאך, אלעס גייט פארקערט ווי מען וויל. דערפאר שאקלט מען פון פארנט און פון אונטן, סיי ווען עס גייט גוט און סיי ווען עס גייט נישט גוט, זאל מען וויסן אז אלעס איז נאר פונעם אייבערשטן, און נאר צו אים זאל מען גיין, און נאר ער קען העלפן.

דרום צפון - מען שאקלט רעכטס און לינקס, דאס מיינט רוחניות און גשמיות, דאס הייסט אז מען וויל דינען דעם אייבערשטן סיי מיט רוחניות צו דאווענען און לערנען און טון מצות, און סיי מיט גשמיות צו עסן און טרינקען און טון אלע באדערפענישן, אויף מיט'ן אייבערשטן, אזוי ווי די הלכה וואס דער אייבערשטער האט געהייסן. ווייל עס גייט נישט איינס אן דעם אנדערן, אויב וויל מען נאר רוחניות און גשמיות וועט עס צופאלן און עס וועט זיך נישט האלטן, און די זעלבע פארקערט, מען קען נישט האבן גשמיות און רוחניות, דער בעסטער וועג איז ווען מען שטעלט ביידע צוזאם, מען דינט דעם אייבערשטן אויף מיט די גשמיות.

מעלה מטה - מען שאקלט אויף ארויף און אויף אראפ, סיי ווען מען איז אויבן נאנט צום אייבערשטן, דארף מען וויסן אז מען קען זיך נאך געווער. און סיי ווען מען איז אראפגעפאלן, מען האט געטון עבירות דארף מען געדענקען אז דער אייבערשטער דא נאכאלץ דא מיט'ן מענטש, און מען קען שטענדיג צוריק קומען צו אים (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סיפא ו'). דאס זענען די פּונוות אינזין צו האבן בשעת'ן שאקלען לולב, אז ווי אזוי מען דרייט נאר מיט'ן מענטש איז דער אייבערשטער שטענדיג מיט אים, און מען קען זיך אלעמאל ווענדן צו אים. און דערפאר איז טאקע מסוגל בשעת'ן שאקלען דעם לולב צו בעטן דעמאלט דעם אייבערשטן וואס מען דארף, און געהאלפן ווערן מיט אלעס גוטס ברוחניות ובעגשמיות.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אחיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש **אשר בנחל** וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי מוזני, יוזנים, רפואות וישועות. **רופט שוין 845-248-1651**

<< נייע לאקאלע נומערן >>

אויפ'ן פארלאנג פונעם חשוב'ן ציבור האבן מיר צוגעשטעלט פרישע לאקאלע נומערן פאר קרית יואל און מאנסי **קול ברסלב 845-351-0910**..... **קוואל פון חיזוק 845-351-9060**.....

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 212-444-9169 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 03303502361 / 212-444-9191 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >